

i Tilslutning hertil, at ogsaa han efter Fremkomsten af J. C. Christensens Forslag mente, at »der kunde være Grund til at faa Klarhed over, hvorvidt man fra det Partis Side, som det ærede Medlem fra Ringkøbing er Formand for, endnu staar paa det gamle Grundlag eller virkelig kunde ønske at gaa over paa et helt nyt Grundlag og navnlig gaa over til at drage ind under Grundlovsændringen en hel Del mere, lige stik mod den Advarsel, som den højtærede foregaaende Konseilspræsident, Klaus Berntsen, fremkom med ved Begyndelsen af Forhandlingen i Fjor: at man ikke skulde drage mere ind under Sagen, for at det ikke skulde virke forstyrrende«. Efter at Forhandlingen — under hvilken endvidere bl. a. Ellinger, Klaus Berntsen, Konseilspræsidenten og J. C. Christensen havde Ordet — var ført til Ende, foreslog Borgbjerg Sagen henvist til et Udvalg paa 15 Medlemmer, hvilket vedtoges. — Under 23. September afgaves Betænkning af Udvalget, hvis Flertal (Udvalget med Undtagelse af Hammerich) indstillede Grundlovsforslaget til uforandret Vedtagelse. Resultatet af Udvalgsbehandlingen er — udtalte Ordføreren, Klaus Berntsen, ved 2den Behandling — blevet det, »at der ikke fra nogen Side er fremkommet noget Ønske om paa den nuværende Tid at stille Ændringsforslag til det forliggende Grundlovsforslag«. Ved 3die Behandling den 27. September vedtoges Grundlovsforslaget med 101 St. mod 6 (4 var fraværende). For Forslaget stemte: J. Andersen, R. Andersen, Andreasen, Bang, Ivar Berendsen, Klaus Berntsen, Birch, Borgbjerg, Bresemann, Brorsen, Alfred Christensen, Jacob Christensen, J. C. Christensen, N. C. Christensen,

Aarvog 1912—13 pg. 39 Nr. 9, foresloges ligeledes i 1913—14, se ndr., og er optaget i Grundlovsforslaget i begge Indstillinger fra Fællesudvalget). I *Afsnit VIII* foreslaas ingen reel Ændring. Bestemmelsen i *Afsnit IX* (§ 95) om, at en Grundlovsændring, der er vedtaget uforandret af Rigsdagen 2 Gange med mellemliggende Opløsning, er Grundlov, naar den er stadfæstet af Kongen, foreslaas ændret saaledes, at der yderligere kræves, at Grundlovsændringen, naar den anden Gang maatte være vedtaget, skal et halvt Aar derefter gøres til Genstand for en Folkeafstemning, hvoraf Resultatet maa være, at mindst $\frac{2}{3}$ af Stemmerne skal være afgivet for Grundlovsændringen.